

Ох, ти ли си?! Щях да припадна от страх!

Като отвори книгата, помислих, че се приближава ловец на вещици. Би било ужасно, ако някой от тях успее да ме разкрие. Пази в дълбока тайна всичко, което ще ти споделя!

Добре де, вещица съм, но не бягай! Нямам намерение да те омагьосвам. Освен това засега все още се уча, а и съм малко несръчна. Най-страшното, което бих могла да направя, е да превърна тази книга в мерлуза. Не знам какво ми става, напоследък все риби мерлузи ми се получават: някои са пресни, други – панирани, но всичките са обратителни.

Въпреки че името ми е Анна Грийн, новите ми приятели ме наричат... Анна Кадабра. И веднага след това добавят: „В пакостите нямаш равна, но понякога си скучна и досадна!“. Точно пък те ли ще ми го казват?!

Откакто открих магията си, имам и някои врагове. Те ми казват още по-лоши

неща, но не в лицето, защото бих могла...
добре де, да ги превърна в мерлузи.

Виж, това там съм аз. Сигурно си ме
представяш с черна шапка, брадавици на
носа и островърхи ботуши, но не. Ако се
разхождах с официалната униформа, ведна-
га щяха да ме хванат. Вместо брадавици
имам лунички, а вместо шапка нося цвет-
ни чорапогащи и пола от тютюн.

Що се отнася до обувките – нося само
маратонки.

Имам си също и лично моя вълшебна пръчица, тетрадка с магии и магически домашен любимец.

На гърдите си нося малка луна, която свети в тъмното. Това е значката на Клуба на Пълнолунието – тайното общество, към което принадлежа. Ако притежаваш нужната смелост, може би един ден ще можеш да се присъединиш към нас.

В Клуба на Пълнолунието съществуват само три правила. Наричаме ги Диамантените правила, защото те са ненарушими. Спокойно могат да се нарекат Правилата на стария сладкиш на баба ти, понеже той е по-твърд и от камък – нито се руши, нито се троши. Ето ги и тях:

Първото е, че никога
извън клуба не бива
да знае за твоите
способности.

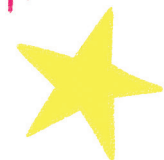
Нито мама, нито тате,
даже кукла или бате.

Второто е, че не се краде
магия от приятел.

Не питай чужда кукла с магия!

Третото е, че магия
се използва само за добро.

И през ум да не ти минава да
направиш невидимо училището си,
тък щом то и за слава!

Сега ще ти разкажа как разбрах, че съм
магьосница... и как наруших ненарушимите
правила. А, и как междувременно за малко
да унищожа цяло едно градче.

